

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Europejski Nakaz Zabezpieczenia Na Rachunku Bankowym](#) > [Germany](#)

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Niemcy

Niemcy

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Jeżeli wierzyciel uzyskał już dokument urzędowy, sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym jest sąd, w którego okręgu sporządzony został ten dokument.

Właściwość rzeczową sądów określa się na podstawie ogólnych przepisów niemieckich dotyczących organizacji sądów i obowiązujących kodeksów postępowania sądowego. Sąd właściwy w konkretnej sprawie można znaleźć za pomocą wyszukiwarki dostępnej u góry tej strony.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Właściwym organem ds. informacji zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 pozyskującym informacje dotyczące rachunków bankowych jest Ministerstwo Sprawiedliwości (Bundesamt für Justiz).

Z Ministerstwem Sprawiedliwości można się skontaktować pod następującym adresem:

Bundesamt für Justiz
Adenauerallee 99-103
53113 Bonn
Niemcy
Tel.: +49-228 99 410-40
E-mail: EU-Kontenpfaendung@bfj.bund.de

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

W celu zgromadzenia informacji o rachunku bankowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 Ministerstwo Sprawiedliwości (Bundesamt für Justiz) może zwrócić się do Centralnego Urzędu Skarbowego (Bundeszentralamt für Steuern), by uzyskać on następujące dane od instytucji kredytowych:

- numer rachunku bankowego,
- datę utworzenia oraz datę zamknięcia rachunku bankowego,

- nazwisko i datę urodzenia posiadacza rachunku oraz
- nazwiska osób upoważnionych do dysponowania środkami na tym rachunku.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Środek zaskarżenia od odmowy wydania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym można złożyć w sądzie, który odrzucił wniosek, lub, jeśli jest to sąd pierwszej instancji – w odpowiednim sądzie wyższej instancji.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Sądami właściwymi do otrzymania, przekazania i doręczenia nakazu zabezpieczenia, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. a), są sądy rejonowe (*Amtsgerichte*).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Na potrzeby wykonania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym sądem właściwym jest sąd rejonowy wyznaczony na podstawie ogólnych przepisów kodeksu postępowania cywilnego dotyczących właściwości sądów. Jeżeli jednak nakaz został wydany przez sąd niemiecki, sądem właściwym do jego wykonania jest ten sąd niemiecki.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

W odniesieniu do zabezpieczenia środków na rachunkach wspólnych zastosowanie mają poniższe zasady:

- Jeżeli zgodnie z dokumentacją banku, w którym prowadzony jest rachunek, osoby upoważnione do dysponowania środkami na rachunku mogą dysponować saldem wyłącznie wspólnie (tzw. *Und-Konto*), nakaz zabezpieczenia musi być adresowany do wszystkich posiadaczy rachunku.
- Jeżeli natomiast dłużnik może sam dysponować saldem na rachunku (tzw. *Oder-Konto*), środki na tym rachunku podlegają zabezpieczeniu tak samo jak w przypadku rachunku indywidualnego dłużnika.

Środki na rachunkach powierniczych, którymi dłużnik może dysponować w imieniu tej osoby trzeciej, podlegają zajęciu na mocy niemieckiego prawa. W takich przypadkach nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym należy skierować do powiernika (dłużnika).

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Ochronę przed zajęciem środków na rachunku płatniczym ustanawia się w formie rachunku zwolnionego z zajęcia (*Pfändungsschutzkonto*, § 850k kodeksu postępowania cywilnego – ZPO). Funkcjonowanie takiego rachunku regulują przepisy §§ 899 i nast. kodeksu.

Kwoty, o których mowa w § 850c ust. 1 i 2 kodeksu, określa się w obwieszczeniu w sprawie progów kwot zwolnionych z zajęcia. Kwoty te są aktualizowane co roku 1 lipca. Odpowiednie przepisy można znaleźć na stronie internetowej <http://www.gesetze-im-internet.de/>.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Zgodnie z niemieckim prawem banki nie mogą pobierać opłat za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Opłaty naliczane przez sądy w związku z przetwarzaniem lub wykonaniem nakazu zabezpieczenia zgodnie z

rozporządzeniem (UE) nr 655/2014 określono w ustawie w sprawie kosztów sądowych (Gerichtskostengesetz) oraz w ustawie w sprawie kosztów sądowych w sprawach z zakresu prawa rodzinnego (Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen). Ustawy te dostępne są bezpłatnie pod następującymi linkami: http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf oraz <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

Streszczenie dotyczące opłat pobieranych na podstawie wyżej wymienionych przepisów znajduje się w odpowiedzi do art. 50 ust. 1 lit. n).

Opłaty pobierane przez komorników sądowych w związku z przetwarzaniem lub wykonaniem nakazu zabezpieczenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 655/2014 określono w ustawie o kosztach komorników sądowych (Gerichtsvollzieherkostengesetz, GvKostG). Wspomniana wyżej ustawa jest dostępna bezpłatnie pod następującym linkiem: <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>

wydanego w Niemczech europejskiego nakazu zabezpieczenia przez komornika sądowego bankowi w Niemczech pobiera się opłatę. Jeżeli komornik doręcza nakaz osobiście, zgodnie z pkt 100 ustawy o kosztach komorników sądowych (Gerichtsvollzieherkostengesetz, KV GvKostG), nalicza się opłatę w wysokości 11,00 euro oraz koszty podróży odbytej przez komornika: w przypadku gdy odległość nie przekracza 10 km, opłata wynosi 3,25 euro, w przypadku gdy wynosi ona od 10 km do 20 km, opłata wzrasta do 6,50 euro, w przypadku odległości od 20 km do 30 km opłata wynosi 9,75 euro, od 30 km do 40 km opłata wzrasta do 13,00 euro, a gdy odległość przekracza 40 km, opłata wynosi 16,25 euro (pkt 711 KV GvKostG). Jeżeli komornik doręcza nakaz w inny sposób, pobierana jest opłata w wysokości 3,30 euro (pkt 101 KV GvKostG). Koszty pocztowe za doręczenie z potwierdzeniem pobierane są w całości (pkt 701 KV GvKostG). Do wszystkich opłat doliczana jest opłata ryczałtowa w wysokości 20% tych opłat na pokrycie wszelkich wydatków pieniężnych, przy czym opłata ta wynosi nie mniej niż 3,00 euro i nie więcej niż 10,00 euro (pkt 716 KV GvKostG).

Ma ona zastosowanie w przypadku gdy sąd, który wydał europejski nakaz zabezpieczenia w Niemczech, wzywa komornika sądowego do doręczenia nakazu dłużnikowi na wniosek wierzyciela.

Za wgląd do informacji na mocy art. 14 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 nie nalicza się opłat, bez uszczerbku dla informacji zawartych w odpowiedzi dotyczącej art. 50 ust. 1 lit. n), określających wzrost opłat sądowych w postępowaniu o uzyskanie nakazu zabezpieczenia w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 655/2014.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Kolejność zajmowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych, opierająca się na decyzjach wydanych na mocy prawa krajowego, które są równoważne w stosunku do decyzji wydanych na mocy rozporządzenia (UE) nr 655/2014, określona jest datą dostarczenia nakazu bankowi – nakazy zabezpieczenia dostarczone z wcześniejszą datą mają pierwszeństwo przed tymi dostarczonymi później.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

W przypadku środków zaskarżenia na mocy art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 właściwy jest sąd, który wydał nakaz zabezpieczenia.

W przypadku środków zaskarżenia przysługujących dłużnikowi na mocy art. 34 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 sądem właściwym do wykonania nakazu jest sąd rejonowy wyznaczony na mocy przepisów ogólnych.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek zaskarżenia na podstawie art. 37 rozporządzenia (UE) nr 605/2014 od decyzji dotyczących środków zaskarżenia można złożyć w sądzie, który wydał orzeczenie w następstwie wniesienia środka zaskarżenia, a w przypadku gdy sąd ten jest sądem pierwszej instancji – do sądu wyższej instancji.

Środek zaskarżenia musi zostać złożony w terminie jednego miesiąca.

Bieg tego terminu rozpoczyna się w dniu doręczenia zainteresowanej osobie orzeczenia, od którego wnosi się odwołanie.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Postępowania na podstawie art. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 655/2014

Wysokość opłat oblicza się na podstawie wartości przedmiotu sporu, a odpowiednie stawki opłaty oblicza się za pomocą metody określonej w § 34 ustawy o kosztach sądowych (Gerichtskostengesetz, GKG) lub § 28 ustawy o kosztach sądowych w sprawach rodzinnych (Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen, FamGKG).

a) W postępowaniu w sprawie uzyskania europejskiego nakazu zabezpieczenia w rozumieniu art. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 655/2014 zgodnie z pkt 1410 tabeli opłat sądowych ustawy o kosztach sądowych (Kostenverzeichnis zum Gerichtskostengesetz, KV GKG) obowiązuje opłata w stawce wynoszącej 1,5. W niektórych przypadkach, w których nakład pracy sądu jest mniejszy, stawkę opłaty obniża się do 1,0 (pkt 1411 KV GKG). Jeżeli nakaz wydany został na podstawie § 91a lub § 269 ust. 3 zdanie 3 kodeksu postępowania cywilnego (ZPO), stawka opłat wzrasta do 3,0 (pkt 1412 KV GKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylecia nakazu zabezpieczenia. Za każde doręczenie za potwierdzeniem, list polecony z potwierdzeniem odbioru lub doręczenie przez komornika pobierana jest opłata ryczałtowa w wysokości 3,50 euro, jeżeli doręczenie zostanie przeprowadzone więcej niż 10 razy lub na wniosek wierzyciela (pkt 9002 KV GvKostG).

W postępowaniach odwoławczych stawka opłaty wynosi 1,5 (pkt 1430 KV GKG). W przypadku gdy postępowanie kończy się wycofaniem środka zaskarżenia, stawka opłaty wynosi 1,0 (pkt 1431 KV GKG).

Wartość roszczenia określa każdorazowo sąd według uznania (§ 53 GKG w związku z § 3 ZPO).

Opłata ma zastosowanie niezwłocznie po złożeniu wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia lub po wniesieniu środka zaskarżenia (§ 6 GKG).

b) Jeżeli w pierwszej instancji sąd rejonowy orzeka jako sąd rodzinny, zastosowanie ma stawka opłat w wysokości 1,5 zgodnie z pkt 1420 tabeli opłat ustawy o kosztach postępowania sądowego w sprawach rodzinnych (KV FamGKG). W przypadku gdy postępowanie zostaje zakończone bez wydania prawomocnego orzeczenia, stawka opłaty wynosi 0,5 (pkt 1421 KV FamGKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylecia nakazu zabezpieczenia. Za każde doręczenie za potwierdzeniem, list polecony z potwierdzeniem odbioru lub doręczenie przez komornika pobierana jest opłata ryczałtowa w wysokości 3,50 euro, jeżeli doręczenie zostanie przeprowadzone więcej niż 10 razy lub na wniosek wierzyciela (pkt 2002 KV FamGKG).

W postępowaniach odwoławczych stawka opłaty wynosi 2,0 (pkt 1422 KV FamGKG). W przypadku gdy postępowanie kończy się wycofaniem środka zaskarżenia zanim do sądu wpłynie pismo z uzasadnieniem odwołania, stawka opłaty wynosi 0,5 (pkt 1423 KV FamGKG). W innych przypadkach, w których postępowanie zostaje zakończone bez wydania orzeczenia kończącego sprawę, stawka opłaty wynosi 1,0 (pkt 1424 KV FamGKG).

Wartość roszczenia jest określona w każdym przypadku ex aequo et bono (§ 42 ust. 1 FamGKG).

Opłata ma zastosowanie bezpośrednio po wydaniu orzeczenia w sprawie kosztów lub jeżeli postępowanie zostało zakończone w inny sposób (§ 11 FamGKG).

c) Jeżeli w pierwszej instancji orzeka sąd pracy (Arbeitsgericht) zastosowanie ma stawka opłat w wysokości 0,4 (pkt 8310 KV GKG). Jeżeli nakaz wydany został na podstawie § 91a lub § 269 ust. 3 zdanie 3 kodeksu postępowania cywilnego (ZPO), stawka opłat wzrasta do 2,0 (pkt 8311 KV GKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylenia nakazu zabezpieczenia. Za każde doręczenie za potwierdzeniem, list polecony z potwierdzeniem odbioru lub doręczenie przez komornika pobierana jest opłata ryczałtowa w wysokości 3,50 euro, jeżeli doręczenie zostanie przeprowadzone więcej niż 10 razy lub na wniosek wierzyciela (pkt 9002 KV GKG).

W postępowaniach odwoławczych stawka opłaty wynosi 1,2 (pkt 8330 KV GKG). W przypadku gdy postępowanie kończy się wycofaniem środka zaskarżenia, stawka opłaty wynosi 0,8 (pkt 8331 KV GKG).

Wartość roszczenia określa każdorazowo sąd według uznania (§ 53 GKG w związku z § 3 ZPO).

Opłata ma zastosowanie bezpośrednio po wydaniu orzeczenia w sprawie kosztów lub jeżeli postępowanie zostało zakończone w inny sposób (§ 9 GKG).

Postępowania na podstawie art. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 655/2014 oraz inne postępowania w sprawie wniosków dotyczących ograniczenia lub zakończenia wykonywania nakazu zabezpieczenia

W postępowaniu w sprawie nakazu zabezpieczenia w rozumieniu art. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 655/2014 zastosowanie ma opłata w wysokości 22 euro (pkt 2111 KV GKG). Jeżeli w trakcie postępowania złożono wniosek w celu uzyskania informacji o rachunku, opłata ta wynosi 37 euro (pkt 2112 KV GKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylenia nakazu zabezpieczenia.

W przypadku wniosków dotyczących ograniczenia lub zakończenia wykonywania nakazu zabezpieczenia pobierana jest opłata w wysokości 33 euro (pkt 2119 KV GKG).

W odniesieniu do środków zaskarżenia, które zostały odrzucone lub oddalone, pobierana jest opłata w wysokości 33 euro (pkt 2121 KV GKG). Jeżeli odwołanie zostało jedynie częściowo odrzucone lub oddalone, sąd może według uznania zmniejszyć opłatę o połowę lub zrezygnować z pobierania opłaty.

Opłata jest pobierana niezwłocznie po złożeniu wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia, wniosku o zakończenie lub ograniczenie jego wykonania, lub też po wniesieniu środka zaskarżenia (§ 6 GKG).

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Dokumenty przedkładane sądowi lub właściwemu organowi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 655/2014 muszą być sporządzone w języku niemieckim.

■ Ostatnia aktualizacja: 06/01/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.